

[Lars P. Jensen.]

ministeren havde foreslået, var i overensstemmelse med GATT-overenskomsten. Udenrigsministeriets skrivelse er optrykt som bilag til tillægsbetænkningen.

Det fremgår af tillægsbetænkningen, at der ikke i udvalget er opnået enighed om spørgsmålet. Flertallet i udvalget, det konservative folkepartis og socialdemokratiets medlemmer, er enig om ændringsforslag nr. 2, hvorefter afgiften på colaholdige varer på 1 kr. pr. liter bibeholdes og det i paragraffen fastslås, hvilke efterligninger af colaholdige varer der også skal pålægges en afgift på 1 kr. pr. liter. Finansministeren er enig heri. Et mindretal, det radikale venstres og venstres medlemmer af udvalget, har ikke kunnet tiltræde afgiften på 1 kr. pr. liter, og at danske efterligninger eller erstatninger skulle belægges med den samme afgift som colaholdige varer, og foreslår ved ændringsforslag nr. 1, at afgiften på colaholdige varer skal nedsættes til 30 øre pr. liter. Hele udvalget er enig i, at de foreslåede lovændringer skal træde i kraft den 15. april i år.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at der i tillægsbetænkningen er indløbet en trykfejl. Af hensyn til tydeliggørelsen af ændringsforslag nr. 2 skulle der lige efter nummertallet 2) have stået: „Paragraffen affattes således:“, men disse tre ord, der kun er af oplysende betydning, vil blive indføjet, inden tillægsbetænkningen trykkes i tillæg B.

Jeg kan på flertallets vegne anbefale, at man stemmer for ændringsforslag nr. 2 og stemmer imod mindretallets ændringsforslag under nr. 1; på hele udvalgets vegne anbefaler jeg ændringsforslag nr. 3.

Jeg skal senere på mit partis vegne gøre nogle bemærkninger om lovforslaget.

Harald Nielsen: Ved anden behandling af det lovforslag, som her er til drøftelse, forelå der en klage over den høje afgift på coca-cola, en alkoholfri læskedrik, der belægges med en afgift på 1 kr. pr. liter mod 20 øre pr. liter for andre alkoholfri drikke. Venstre fandt, at det var rimeligt at tage hensyn til denne klage og nedsætte afgiften væsentligt, og i denne opfattelse er vi blevet bestyrket ved de oplysninger, som er fremkommet under udvalgsbehandlingen.

Hvordan man i sin tid er kommet ind på at lægge så stor afgift på coca-cola, hviler noget i det dunkle. Det synes, som om nogle har haft den opfattelse, at der her er tale om en drik indeholdende stimulerende midler, der må betegnes som sundhedsfarlige. Denne opfattelse er imidlertid ikke rigtig. Efter de oplysninger, vi har fået, er det stimulerende stof i coca-cola det samme, som findes i kaffe, nemlig koffein, og den mængde koffein, som findes i en flaske coca-cola, svarer så nogenlunde til mængden af koffein i $\frac{1}{4}$ - $\frac{1}{2}$ kop kaffe. Drikken kan altså ikke betegnes som mere sundhedsskadelig end kaffe, der jo ikke er belagt med en lignende voldsom afgift.

Dernæst synes man at have haft den opfattelse, at der skulle betales store licensafgifter til udlandet for at få lov til at fremstille coca-cola. Heller ikke dette er, efter hvad der oplyst for os i udvalget, rigtigt. Der skal ikke betales licensafgift for at få lov til at fremstille drikken herhjemme. Man skal, hvis man vil lave den ægte coca-cola, indføre en ekstrakt, som skal blandes i drikken for at give den dens særlige smag, ganske som man må indføre appelsiner til brug for fremstillingen af appelsinvand. Det er oplyst for os, at der skal være for 3—5 øre ekstrakt i hver flaske coca-cola. I øvrigt er det oplyst for os, at man herhjemme kan fremstille en drik ganske svarende til og smagende som coca-cola ved hjælp af syntetisk fremstillede stoffer.

Man kunne så tænke sig, at det var statsfinansielle hensyn, der her gjorde sig gældende, men heller ikke det kan være tilfældet, da det er oplyst for os, at denne afgift på 1 kr. pr. liter kun indbringer en halv snes tusind kroner til statskassen om året.

Tilbage bliver da af begrundelser for den meget høje afgift beskyttelseshensynet. Det må være det, der er årsagen, men også her er det lidt svært for os at se, hvad det egentlig er, man vil beskytte. Efter de oplysninger, der foreligger fra udlandet, synes coca-cola ikke i nogen særlig grad at konkurrere med øl. Derimod er den naturligvis en konkurrent til andre alkoholfri drikke, men da den kan fremstilles herhjemme, uden at man indfører den særlige colaekstrakt, kan den eneste konsekvens for mineralvandsfabrikkerne vel blive, at de